

0705 – 5. juli

Dersom du bekjenner med din munn at Jesus er Herren, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst. Rom 10: 9.

Her sies det uttrykkelig at du blir frelst gjennom dette ene: Dersom du i ditt hjerte tror og med din munn bekjenner Jesus, at han er Herren og er reist opp fra de døde. Så nær og konkret er frelsen gitt oss i «troens ord».

Fatter du bare dette i ditt hjerte, så du har en levende tro på Jesus, og kjenner ham, – både som «Herren», han som kom fra himmelen, men også som din fullkomne Frelser, «oppreist fra de døde», – så skal du bli frelst.

Men la oss legge godt merke til at før apostelen skriver denne betydningsfulle trøsten: «så skal du bli frelst», gir han oss her først et avgjørende kjennetegn på den ekte troen, men også noe som oftest vil være en helt nødvendig del av livet i denne troen. Og kjennetegnet på den frelsende troen er at du gjennom den er blitt en Jesu venn, som av et oppriktig hjerte bekjenner ham og er opptatt med å utbre hans rike.

Men bekjennelsen blir også en helt nødvendig del av livet i denne troen. For den levende troen vil alltid føde en indre lyst og trang i hjertet til å tale om Jesus, som nå er blitt din skatt, og en kjærlig nidkjærhet for å opphøye ham og for at sjeler skal bli frelst.

Vi forstår straks at med bekjennelsen menes her dette frie, levende vitnesbyrdet om hjertets tro. Ikke noe som gjerne bare kan være munnens kalde bekjennelse, noe som bare henger igjen fra noe vi lærte i barneårene, eller som vi har med oss fra kirke eller bedehus. En bekjennelse som også alle vantro sjeler er i stand til å bære fram.

For først av alt vet vi godt at Skriften alltid mener det alvorlig, det den taler. Vi vet at når Skriften taler om en frelsende tro eller bekjennelse, så menes det alltid den levende troen og den sanne bekjennelsen. For «munnen taler det som hjertet er fullt av». Dessuten har apostelen her uttrykkelig føyd til disse ordene: Og tror i ditt hjerte.

Hold klart for deg at det er en slik bekjennelse det tales om her, at du «tror i ditt hjerte», og derfor taler. Som også David sier: «Jeg tror, derfor taler jeg».

Og hva bekjenner så den troende sjelen om Jesus? At han er Herren, sier apostelen. Dette er det første vi må tro og bekjenne; nemlig at den så dypt foraktede, torturerte og drepte Jesus er «Himmelens og jordens Herre», er «den som Gud har bestemt til å være dommer over levende og døde».

Ja, bare i dette; at Jesus er Herren, ligger alt det som vi tror og bekjenner om hans person og hans vesen. Og som vi uten Den Hellige Ånd ikke ville ha noen levende tro og bekjennelse om. Apostelen sier: «Ingen kan kalle Jesus for Herre, uten i Den Hellige Ånd».

Det er en slik bekjennelse, skapt av Den Hellige Ånd i vår sjel, apostelen taler om her. For gjennom det Ånden får vist oss, kan vi alt her i livet av hjertet tro det alle tunger en gang skal bekjenne; at Jesus Kristus er Herren, til Gud Faders ære.

Men den levende troen virker ennå en viktig bekjennelse om Herren. Og det er at «Gud har oppreist ham fra de døde». Denne korte bekjennelsen om Kristi oppstandelse inneholder alt den troende sjelen behøver til sin visshet og frelse. For hva er det apostelen sier her at en frelst sjel tror og bekjenner? Jo, at Jesus «er Herren», og at «Gud har oppreist ham fra de døde». Og dette inneholder da alt den frelsende troen omfatter.

Dette er da i sak det samme som ellers ofte kort heter å «tro på Jesus», den som «har Sønnen», som «eter hans kjød og drikker hans blod». Og det er jo denne troen på Kristus hele Skriften vitner om; at «hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv»

Slik blir du frelst! Men tenk likevel dypere på hva som ligger i dette ordet – frelst! «Så skal du bli frelst!»

Kan jeg bli frelst, – evig frelst og salig i Guds himmel? Kan jeg vite noe som helst sikkert om dette? Det er slike spørsmål som burde gjøre denne teksten særdeles viktig for oss.

Her taler apostelen som om det er aldeles sikkert og bestemt hvem som skal bli frelst. Og slik er det også. Apostelen sier helt avgjort at hvis du er en av disse som har en hjertets tro som drives til å bekjenne din Frelser (men som også alltid har flere tegn på den samme levende troen), så er det helt sikkert at da «skal du bli frelst». Nå er det bare noen år eller dager i denne jammerdalen, så er du innenfor i Guds evige fred!

Ja, så uendelig stort er dette, og kan ikke gjentas for ofte: At alt Guds ord taler avgjort og klart om at så sant du lever i denne tro på Jesus til din siste stund. Og denne din tro gir drivkraft og lyst til også å bekjenne ham. Så er du en av dem som en gang skal stå på hans høyre side og bli innbudt til å gå inn til det riket som er gjort ferdig for oss fra verdens grunnvoll ble lagt.

Legg merke til det trykk apostelen her legger i ordet du, du, din munn, ditt hjerte. Dermed lar han hver enkelt leser gå til sitt eget hjerte med dette spørsmålet: Er dette min kristendom? Er det denne bekjennelsen som omtales her, som jeg har i min munn? Bruker jeg å tale om Kristus, og er det mitt hjertes tro som driver meg da?

Vi har akkurat så stor frelsesvisshet som det er virkelighet og sant for oss at vi i hjertet tror på Jesus, og med vår munn bekjenner ham.